

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.317/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (ügyvéd címel., ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe.) felperesnek – a Burai-Kovács, Perlaki, Stanka, Szikla és Társai Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe., ügyintéző: ifj. dr. Burai-Kovács János ügyvéd) által képviselt alperes (alperes címe.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2021. február 17. napján kelt 15.P.20.753/2020/15. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2020. február 20-i keltezésű levelével közérdekű adatigénnyel fordult az alpereshez, amelyben azon közérdekű adat kiadását kérte, hogy az alperes milyen vételáron vásárolta meg a cég1 Zrt. 72,66%-os tulajdonrészét. Kérte továbbá az ügyletre vonatkozó szerződés másolati példányának megküldését valamennyi mellékletével, esetleges módosításával együtt elektronikus úton a felperesi képviseletet ellátó ügyvédi iroda e-mail címre történő megküldéssel. Az alperes válaszában úgy nyilatkozott, hogy a szerződő felek közötti adásvételi szerződés zárási feltételeinek teljesüléséig és a részesedések átruházásáig a szerződő felek szerződéses kötelezettségeik alapján nem adhatnak ki információt. Az ügylet

zárása a szerződéses és jogszabályon alapuló zárási feltételek teljesülését követően valósulhat meg.

[2] A felperes 2020. március 24. napján előterjesztett keresetlevelében az adatigénylésével azonos módon kérte az alperest az igényelt közérdekű adatok kiadására kötelezni és perköltséget igényelt. A keresetlevél beadását követően a szerződéses vételár különböző sajtóközlések alapján nyilvánosságra került, utóbb ennek kiadására kötelezést már nem kérte a felperes.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását indítványozta. Nem vitatta, hogy a kért adatok közérdekű adatok és azokat kezeli, azonban a felperes keresete a szerződésben szereplő vételár 2020. március 26-i sajtómegjelenése miatt okafogyottá vált, a szerződés és mellékletei tekintetében az üzleti titokra hivatkozással az adatok kiadását megtagadta.

[4] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és a felperest az alperes részére 100.000 Ft + áfa ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte. A döntést a perköltség tekintetében akként indokolta, hogy az eljárás az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes; a pervesztes felperest a Pp. 83. § (1) és 101. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes képviselőjével felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 2. § (1) bekezdése szerint számított – általános forgalmi adót is magában foglaló – perköltség megfizetésére.

[5] Az elsőfokú ítélet ellen, kizárólag a perköltség vonatkozásában a felperes terjesztett elő fellebbezést. Elsődlegesen kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság a felperes perköltség megfizetésére kötelezését mellőzze. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként kérte, hogy a másodfokú bíróság mérsékelje az alperesnek fizetendő perköltség összegét.

[6] Állította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a felperes teljes mértékben pervesztes lett, ezért a teljes perköltségben nem marasztalható, s amennyiben a másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság mérlegeléssel határozott a perköltség viseléséről, úgy állapítsa meg a pernyertesség-pervesztesség arányát, s ennek ismeretében hozzon ítéletet az elsődleges, illetve másodlagos fellebbezési kérelemnek megfelelően.

[7] A Pp. 82. § (2) bekezdése, 83. § (1), (2) és (4) bekezdése, valamint a 85. § (2) bekezdése alapján arra hivatkozott a fellebbezésében, hogy az alperes a peres eljárás alatt a kérelem szerinti adatok nagy részét – a vételárat és a szerződés és mellékletei kitakart változatát – kiadta, így a felperes keresetét csupán a megismerhetetlenné tett adatok tekintetében tartotta fenn, s e tárgyban kérte a bíróság döntését. A keresetindítási határidőhöz

a felperes kötve volt, így nem alapos az alperes hivatkozása, miszerint a perre okot nem adott. Állította, hogy a vételár vonatkozásában a felperes keresetétől elállt, a szerződés és mellékletei vonatkozásában pedig leszállította a keresetét akként, hogy csak a kitakart részek kapcsán kérte továbbra is az adatok kiadására kötelezni az alperest. Hivatkozása szerint nagyjából a felperes tekinthető pernyertesnek, hiszen a ki nem adott adatok köre kisebb, mint a kiadott adatoké. Így amennyiben a másodfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányát nem tartja megállapíthatónak, indokolt a Pp. 83. § (2) bekezdésének alkalmazása, így a feleknek a saját költségüket viselniük kell. A felszámított perköltségekben nem volt jelentős különbség, ugyanis a felperes 84.000 Ft + áfa, az alperes 100.000 Ft + áfa összegben jelölte meg perköltségigényét.

[8] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte azzal, hogy a másodfokú eljárással felmerült perköltsége a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (5) bekezdése szerint a csatolt költségjegyzékben feltüntetett 50.000 Ft + áfa összegű ügyvédi munkadíj.

[9] Hivatkozása szerint a felperes a keresetétől az ellenkérelem benyújtását követően nem állt el, fenntartotta a keresetét a szerződés kitakart részei tekintetében is. Előadta, hogy már a pert megelőző kérelemre adott 2020. március 6-i válaszában biztosította a felperest arról, hogy a jogszabályok által megengedett mértékben az adatigénylést teljesíteni fogja, a felperes mégis úgy döntött, hogy pert indít, a kitakart adatok körében pedig a felperes pervesztés lett. Erre tekintettel a kitakarás jogszerűsége tárgyában írt beadványoknak a szerkesztése körülbelül 20 órát vett igénybe, mely az első fokon megtartott két tárgyalás és a felkészülés idejével együtt összesen 26 órát vett igénybe, és ezen időtartam akként került meghatározásra, hogy abba az alperes nem számította bele a beadványok mellékleteinek összeállítására, a jogkutatásra, az ügyféllel való kommunikációra fordított időt, mely legalább további 25 órát jelenthetett. A 26 órára számított minimális 6.000 forintos óradíj 156.000 forintot eredményezett volna, így már a részére megítélt perköltség is rendkívül alacsony összegű.

[10] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (3) bekezdés b) pontja alapján a perköltség viselésére és összegére vonatkozó felperesi fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el akként, hogy az elsőfokú ítélet nem támadott – a keresetet elutasító – rendelkezését nem érintette.

[11] A fellebbezés sem az elsődleges, sem a másodlagos kérelem tekintetében nem megalapozott.

[12] Előrebocsátja a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság helyesen, a Pp. 81. § (5) bekezdése szerint felszámított perköltségek alapján határozta meg a perköltség összegét. Az elsőfokú eljárásban csatolt költségjegyzékekkel igazoltan a felperes 84.000 forint + áfa, az alperes pedig 100.000 forint + áfa összegeket számítottak fel, így az alperesnek az óradíjra alapított érvelése irreleváns.

[13] A felperes elsődleges fellebbezési kérelme tartalma szerint arra irányult, hogy a felperest perköltség megfizetésére kötelező rendelkezés mellőzésével a másodfokú bíróság akként rendelkezzen, hogy a felek az elsőfokú eljárás során felmerült költségeiket maguk viseljék.

[14] Az elsőfokú iratok alapján megállapítható, hogy a vételárra vonatkozó adat nyilvánosságra kerülése miatt a felperes bejelentette (6. sorszámú válaszirat), miszerint a vételárra vonatkozó adat kiadása tekintetében a keresetét nem tartja fenn, attól eláll, s kérte, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 85. § (2) bekezdése alapján határozzon a perköltség viseléséről. Az elsőfokú bíróság a per részbeni megszüntetéséről határozatot nem hozott, ugyanis a felperes nem terjesztett elő a Pp. 241. § (1) bekezdésének megfelelő alakszerű permegszüntetési kérelmet és ezt a felek sem az elsőfokú eljárás során, sem a fellebbezésben, illetve a fellebbezési ellenkérelemben nem kifogásolták. Ennélfogva az elsőfokú ítélet a teljes kereset elutasításáról szóló rendelkezést tartalmaz, tehát a 83. § (2) bekezdése, mely a részleges pernyertesség esetén történő költségviselésre vonatkozik, nem alkalmazható.

[15] A Pp. 83. § (4) bekezdése sem alkalmazható, ugyanis ezen nyilatkozatot a felperes nem az érdemi tárgyalási szakban, hanem még a perfelvételi szakban tette, továbbá nem a követelés összegét szállította le, hanem keresetének egy önállóan elbírálnak része tekintetében (valódi tárgyi keresethalmazat) elállt keresetétől. Ennélfogva a 83. § (4) bekezdésében írt kivételek sem alkalmazhatók, hiszen a vételár nyilvánosságra hozatala nem teljesítés, s a törvényben kivételként írt további vagylagos feltétel jelen ügyben fogalmilag kizárt.

[16] A fellebbezés hivatkozott a Pp. 85. § (2) bekezdésére is, miszerint az eljárás elállás miatti megszüntetése esetén - ha az elállásra azért került sor, mert az alperes a követelést az eljárás megindítását követően teljesítette - a felperes perköltségét az alperes téríti meg. Jelen esetben azonban a felperes a fentiek szerint csak részben állt el a keresettől, de az eljárás e részbeni megszüntetése erre irányuló kérelem hiányában elmaradt, ezért a 85. § (2) bekezdése alkalmazására ugyancsak nem kerülhetett sor.

[17] A másodfokú bíróság az iratok alapján azt is megállapította, hogy a felperes az alperesi viszontválasz előterjesztését követően, ugyancsak a perfelvétel során kapta meg a kért szerződéseket a releváns adatok kitakarásával és a 11. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv rögzítette, hogy úgy nyilatkozott, hogy nem a hiányzó adatok, hanem a teljes szerződés kiadását kéri továbbra is. A felperes nem állt el a keresetétől a szerződésekből általa megismerhető adatok tekintetében, és nem nyilatkozott úgy, hogy keresetét kizárólag a kitakart adatok vonatkozásában tartja fenn. Tekintettel arra, hogy a felperes a szerződés ki nem takart adatai tekintetében nem állt el keresetétől és nem kérte az eljárás részbeni megszüntetését, így a Pp. 83. § (1), (2) és (4) bekezdései e tekintetben sem alkalmazhatók és a Pp. 85. § (2) bekezdésének alkalmazása e helyütt is kizárt. Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett mind a vételárra, mind a szerződések kiadására vonatkozóan a teljes kereset

elutasításáról és a pernyertes alperes javára perköltség megfizetéséről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján.

[18] A másodlagos fellebbezési kérelem tárgyában a másodfokú bíróság azonos jogi indokoknál fogva nem találta megalapozottnak az alperesnek fizetendő perköltség összegének mérséklésére irányuló kérelmet sem. A már kifejtettek alapján a felperes részbeni pernyertessége nem állapítható meg, ekként a felsorolt és már az elsődleges fellebbezési kérelem kapcsán mérlegelt eljárási szabályok alapján nincs helye annak sem, hogy az elsőfokú bíróság akár a pervesztesség-pernyertesség arányának felülmérlegelése, akár a Pp. 82. § (2) bekezdése szerinti beszámítás útján előálló különbözet megfizetéséről rendelkezék.

[19] Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyta a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.

[20] Tekintettel arra, hogy az alperes fellebbezési ellenkérelméhez csatolt költségjegyzékében a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdésére tekintettel 50.000,- Ft + áfa másodfokú perköltséget tüntetett fel, a fellebbezés eredménytelenségére tekintettel a Pp. 81. § (5) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült alperesi perköltség viselésére a felperes köteles.

[21] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes, ezért a fellebbezés illetékéről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2021. év május hó 25.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita s.k.
bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k. előadó
bíró